

en særlig Bestemmelse vedrørende *blinde* —, at som Fattighjælp betragtes heller ikke offentlig Understøttelse, der ydes paa Grund af Blindhed hos vedkommende trængende eller hos dem, overfor hvem der paahviler ham (hende) fuld Forsørgelsespligt, selv om en *Anbringelse* i Henhold til foranstaaende ikke finder Sted, saafremt den trængende opfylder de i § 2 a., b. og c. i Lov Nr. 58 af 13. Marts 1908 om Alderdomsunderstøttelse fastsatte Betingelser med Hensyn til Værdighed*).

Endvidere gives i Loven den nye Bestemmelse, gældende samtlige de Tilfælde, der falder ind under Fattiglovens § 61 (med foranstaaende Tilføjelse), at saa længe en Person modtager Understøttelse i Henhold til disse Bestemmelser, betragtes vedkommendes *Erhvervelse af Forsørgelsesret i hans (hendes) Opholdskommune som hvilende*.

Endelig indeholder Loven følgende, alene gældende *blinde*, at det tillades Kommunalbestyrelserne, uanset Bestemmelsen i Fattiglovens § 35, 2det Stykke, at *eftergive* al Fattighjælp, som forinden den nye Lovs Ikrafttræden er ydet til blinde under de Vilkaar, som ovennævnte nye Tilføjelse til Fattiglovens § 61 forudsætter, hvortil føjes, at naar saadan Eftergivelse har fundet Sted, skal blinde have Adgang til Alderdomsunderstøttelse, uanset Bestemmelsen i § 2, d. i Alderdomsunderstøttelsesloven. (Adgang til Alderdomsunderstøttelse er betinget af, at vedkommende ikke i de sidste 5 Aar har modtaget Fattighjælp).

Det af Regeringen fremsatte Lovforslag gik ud paa *dels* at omforme § 61 i Fattigloven — som Paragraffen senere er kommet til at lyde — saaledes, at Understøttelse til blindes Opdragelse, Underhold, Kur og Pleje aldrig skal anses som Fattighjælp, selv om den paagældende ikke er anbragt paa en Anstalt eller i kontrolleret Familiepleje, naar blot den paagældende blinde, for saa vidt han er over 18 Aar, fyldestgør de ovennævnte Betingelser efter § 2 a., b. og c. i Alderdomsunderstøttelsesloven, *dels* at tillade Kommunalbestyrelsen at

*) Disse tre Betingelser er i Korthed: at vedkommende ikke er straffet, at hans Trang ikke er selvforskyldt, og at han i 10 Aar har haft fast Ophold her i Landet uden at være dømt for Løsgængeri eller Betleri og uden at have gjort sig skyldig i forargeligt Levned.